

DOMOVNÍK

č. 5 – KVĚTEN 2011

- Dále čtete:**
- Najde Xena nový domov? (str. 2)
  - Interview s Vandou Janečkovou (str. 4)
  - Hněvošická postní almužna (str. 5)

CITÁT MĚSÍCE: „Kdo opustí smutného přítele, není hoden toho, aby se s ním někdy dělil o jeho radost.“

GAIUS VALERIUS CATULLUS, římský básník

Prioritou je zachovat lidem práci a udržet kvalitu služeb

Současná ekonomická krize postavila také Charitu Opava, která je největším nestátním poskytovatelem sociálních služeb v Opavě, významným zaměstnavatelem zdravotně postižených, a mnohdy i posledním útočištěm sociálně vyloučených osob, před otázkou „Jak dál?“. Odpovědí je akce „Firmy Opavska pomáhají Charitě Opava“, která startuje právě tento měsíc.

„Udržet kvalitu i objem služeb, zachovat práci lidem, kteří by jinak živořili z minimálních, často jen částečných, invalidních důchodů, je už delší dobu naším prioritním úkolem,“ vysvětluje ředitel Charita Opava Jan Hanuš.

„Víme, že do značné míry se o sebe musíme postarat sami, a proto se snažíme uvádět v život takové činnosti, které nejen, že dají práci lidem s nejrůznějšími handicap, ale přinášejí i smysluplné produkty a zisk,“ pokračuje Hanuš, který ovšem dodává, že životaschopnost takových činností je samozřejmě podmíněna odbytem těchto výrobků a služeb. A právě v tom je podstata projektu „Firmy Opavska pomáhají Charitě Opava“, s nímž se Charita začíná obracet na prestižní opavské firmy a instituce.

„Nechceme a vlastně ani nemůžeme sedět v koutě a plakat, že je krize.

Naši handicapovaní zaměstnanci poskytují prvotřídní služby a vyrábějí kvalitní zboží. Jejich práce je naším rodinným stříbrem, na které jsme hrdí. Proto jsme se rozhodli formou osobní návštěvy i písemného kontaktu požádat opavské firmy a instituce o pomoc. Nikoli však s nataženou dlaní a prosbou o milodary, ale s různorodou nabídkou našich zajímavých služeb a produktů,“ vysvětlil Jan Hanuš.

Charita Opava vedle sociálních služeb, které tvoří základ její činnosti, nabízí například velmi kvalitní relaxační i zdravotní masáže, saunu a koupele ve střediscích svého Wellness centra, keramické, šité a tkané výrobky, jejichž podobu může podle zakázky obohatit také o loga firem či další znaky jejich propagace, ale také bezpečnou skartaci dokumentů i celých archívů, likvidaci elektroodpadu

či kompletační práce. Kromě samotných výrobků a služeb, které mohou sloužit jako smysluplné benefity pro zaměstnance firem i institucí, nabízí Charita Opava také jako „bonus“ i možnost vyřešení tzv. „náhradního plnění“ a rovněž rozsáhlou medializací celé akce, která se uskuteční za výrazné pomoci hlavního mediálního partnera akce týdeníku REGION OPAVSKO.

Firmy, které budou osloveny, i Charita Opava jsou instituce, jejichž existence má pozitivní dopady na všechny složky života na Opavsku, neboť přispívají k lepší kvalitě života v ekonomické, sociální, společenské i kulturní oblasti. „Spolupráce, kterou budeme nabízet, může přinést další rozšíření pozitivní role všech těchto institucí. Pokud se k ní firmy a organizace rozhodnou a z naší nabídky služeb a výrobků si vyberou, bude jim patřit také dík tisíců lidí, jimž Charita Opava pomáhá v těžkých životních situacích,“ uzavírá Jan Hanuš, který již v brzké době navštíví prestižní opavské firmy osobně.

Slovo ředitele

Mateřská láska

Říká se, že květen je měsícem lásky, a tak se určitě hodí, aby mé dnešní řádky byly také o lásce.

A protože druhou květnovou neděli budeme slavít Den matek, tak se mi vybavuje především láska mateřská, která je ze všech lásek ta největší, nejnezištnější, nejtrvalejší – vlastně nikdy nekončící.

Je fascinující, zvláště pro nás chlapy, že pro matku zůstane její dítě navždy tím malým bezbranným tvorečkem, o kterého se bude od jeho prvního křiku bát už celý život. Ten vztah je prostě neměnný, ať se děje, co se děje. Od určitého věku je to pro nás velké „děti“ dost obtížné. Jsme dospělí nebo se tak alespoň cítíme a máma má stále tendenci hlídat nás, kontrolovat, ochraňovat, radit a někdy i peskovat... Kterému pubertákovi nebo postpubertákovi by to nevadilo?

Vždycky mi přišlo úsměvné, jak moje babička, i v osmdesátileté věku, viděla ve své dceři, mé tetě Anežce, pořád malou holku. Ale líbilo se mi, jak to ona ve svém, taky už pokročilém, věku snášela dobře.

Teprve později, většinou když už máme svoje děti, se na to díváme úplně jiným pohledem a do té všeobjímající mateřské náruče se občas rádi vracíme. Prostě je to LÁSKA, kterou bychom měli oplácet nejen na Den matek, ale určitě bychom na něj neměli zapomenout, tak jako máma nikdy nezapomene na náš svátek.

Jan HANUŠ, ředitel

+ KVĚTEN

Evička opět malovala

Klientka sociálně terapeutické dílny Radost Eva Rohovská je autorkou obrázku anděla, který zdobil charitní novoročenku. Také před Velikonoce byli uživatelé Radosti vyzváni, aby namalovali něco, co by se hodilo pro změnu zase na velikonoční blahopřání Charity Opava. Výběr byl anonymní a nejvíce zaujal výjev tří beránek. Jak se později zjistilo, autorkou byla opět nadaná Eva.

— KVĚTEN

Čekali marně

Velké nadšení zavládlo v keramické dílně Chráněných dílen sv. Josefa, když se roznesla neoficiální zpráva, že opět přijede herečka Simona Stašová. Objednala si totiž tři květináče na pěstování bylinek, takzvané petrželáky. Bohužel, herečka nedorazila a petrželáky tak budou k máni v charitním obchodě.

TERNO
SUPERMARKET

STALO SE

• Spirituál v Radosti

V předvelikonočním týdnu navštívil sociálně terapeutickou dílnu Radost spirituál Charity Opava otec Mieczyslaw Augustynowicz. Během přátelského posezení vyprávěl klientům o významu a tradicích Velikonoc, což se setkalo s velkým zájmem a mnozí jej pak zasypali nejrůznějšími dotazy. Ptali se především na ukřižování a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, na mytí nohou o Zeleném čtvrtku a zajímali se i o to, jak jejich oblíbený kněz prožije Velikonoce.

• Přednášky Občanské poradny

Koncem dubna uspořádala Občanská poradna dvě přednášky. První se uskutečnila v Domě duševního zdraví v Ostravě, kde Lucie Vehovská a Radana Plevová přednášely sociálním pracovníkům na téma finanční gramotnosti, druhá se pak uskutečnila v Otčicích na přání Klubu seniorů. Členy klubu zajímalo vše ohledně dědictví a závětí.

• Úspěch dílen v Praze

Současná situace ve zdravotnictví se odrazila i na tradičním zdravotním veletrhu Non Handicap, který se uskutečnil koncem dubna v Praze. Účast byla slabší než v minulých letech. Jak uvedl marketingový pracovník Pavel Šeřfránek, ubylo českých i zahraničních firem, a také neziskových organizací, které se dříve pravidelně hojně prezentovaly. „Expozice Chráněných dílen sv. Josefa byla jediná, která nabízela tak široký sortiment. Tržby byly sice o něco menší než loni, ale i tak lze říci, že naše mise v Praze byla úspěšná. Získali jsme nové kontakty a rýsuje se nové zakázky,“ zhodnotil situaci Pavel Šeřfránek.

KALENDÁRIUM

* **25. května 1992** navštívila Charitu delegace zaměstnanců francouzské Charity.

* **V květnu 2002** zahájila činnost Chráněná technická dílna ve Velkých Hořticích.

* **6. května 2004** Charita uspořádala prezentační akci Toulavý autobus pro starosty vesnic.

* **10. května 2007** jsme ve spolupráci s Církevní konzervatoří uspořádali koncert ke Dni matek.

* **V květnu 2009** natáčela TV NOVA reportáž o mobilním hospici Pokojný přístav.

V Radosti se v květnu uskuteční Den otevřených dveří. Přijďte!

Kdokoli by se chtěl podívat jak se mají a co všechno dělají mentálně postižení klienti v sociálně terapeutické dílně Radost, může využít Dne otevřených dveří a přijít na návštěvu do opavské Charity v Opavě - Jaktáři, kde dílna sídlí.

Radost bude veřejnosti otevřena v úterý 17. května od 9 do 11.30 hodin a návštěvníky čeká bohatý program. Budou si moci na vlastní kůži společně s klienty vyzkoušet činnosti, kterým se tady běžně věnují. Osmadvacetiletý Jirka, stejně jako ostatní uživatelé tohoto denního zařízení Charity Opava, už se těší, až se sem lidé přijdou podívat. Všichni již vědí, že během Dne otevřených dveří budou v rolích průvodců svou dílnou a ukáží hostům, jak probíhá jejich běžný den a co všechno umí. Většina z nich dokázala nesrovnatelně více, než se od nich vůbec kdy čekalo. Mnozí se narodili v době, kdy lékaři maminkám nedoporučovali,

aby si mentálně postižené dítě nechávaly doma. Snad všichni rodiče si tak vyslechli, že jim i dítěti bude lépe, dají-li ho do ústavu. S tím, že by chodili do školy a vykonávali nějakou smysluplnou činnost, se vůbec nepočítalo.

Jirka je vytožené dítě. Narodil se však s rozštěpem zad a sotva jej jeho máma, paní Františka, vyplála z nejhoršího, musela spolknout ještě jednu hořkou pilulku. „Jednoho dne mi pověřili, že je i mentálně postižený. Nevím, jestli jsem tomu nevěřila, nebo nechtěla uvěřit, ale navštívila jsem několik doktorů. Se stejným výsledkem – až ten poslední mi řekl, abych si představila velký dům, v

němž je pár pater bez elektřiny. Tak mi to vysvětlil a od té doby se snažím, aby ta 'odpojená patra' dostala tolik energie, kolik jsou schopna přijmout.“ Jirka vychodil Základní školu na ulici Slezského odboje a později se paní Františka od tehdejší ředitelky školy Vandy Janečkové dověděla, že Charita Opava má sociálně terapeutickou dílnu Radost, v níž by bylo jejímu synovi dobře a mnohé by se naučil. „Jirka už tady chodí devátým rokem, cestu tam i zpátky zvládá sám a domů přichází vždy plný zážitků. Nejraději tká koberečky a pěkně vyšívá. To by mě ani ve snu nenapadlo, vždyť já jsem na ruční práce nikdy nebyla,“ chválí si synův pobyt v Radosti energická stříhlá žena a neméně ji těší, že „kluci a holky“ v Radosti jsou dobrá parta, mají se rádi a rádi jeden druhému pomáhají.

Sociálně terapeutická dílna Radost je určena uživatelům od 18 let, ale návštěvu Dne otevřených dveří doporučuje její vedoucí Miroslava Slavičková rodičům mentálně postižených dětí jakéhokoli věku, aby věděli, že existuje místo, kde lidé s tímto handicapem tráví smysluplné čas, udržují a zdokonalují si nabyté vědomosti, navazují přátelství a kde se cítí dobře. „Společně s našimi klienty si budou moci vyzkoušet výrobu rohožek, práci na stavu, pletení papírových košíků nebo například ubrusovou techniku či stříhání látkových proužků na koberečky,“ říká na závěr vedoucí sociálně terapeutické dílny Radost Miroslava Slavičková.

Najde vysloužilá Xena nový domov?

Narodila se proto, aby věrně sloužila a téměř sedm let se jí to dařilo. Nyní má zdravotní potíže a službu, k níž byla vychována, už nevládá. Jmenuje se Xena, je to čistokrevná fenka labradorského retrívra a je vodícím psem nevidomé obyvatelky charitního Domu sv. Cyrila a Metoděje Simony Pechancové.

Vztah vodícího psa a jeho majitele je málokdy vztahem na celý psí život. Když už pes nedokáže svého pána bezpečně vodit, je to hodně smutné. Znamená to totiž jediné, ti dva, kteří už spolu ledacos prožili, se musí rozejít. A ztráta přítele vždycky bolí. Simona tvrdí, že si to dosud nepří-

poúští, ale ví, že ten okamžik přijde už brzy. Ona je na tom zatím lépe. Společnost pro výcvik a předávání vodících psů HE+PA už má pro ni nového pejska. Čokoládově hnědého labradorského retrívra Montyho by měla dostat v červenci. Co však bude se Xenou? „Není stará, je jí osm

let, ale má nadváhu a problémy s nohama. To bývá u vodících psů časté. Je však hodně milá a přátelská, a to k dětem i k dospělým,“ říká Simona Pechancová a v jejím hlase je slyšet smutek. „Ráda bych pro Xenu našla novou láskyplnou rodinu, nejlépe v domku se zahradou, protože kvůli nemocným kloubům nemůže chodit do schodů. Hodně mi pomáhala a zaslouží si klid a pohodu. A hlavně, aby ji měli rádi,“ pokračuje Simona. Zároveň podotýká, že Xena prožila život v domě a venku v boudě by to pro ni už nebylo vhodné. Případní zájemci, by pak měli vědět, že vzhledem ke zdravotním potížím, bude potřebovat nejen lásku, ale i zdravotní péči.

Simona by ráda, aby Xena zůstala na Opavsku. Chce mít jistotu, že její pejskek bude v dobrých rukách. Najdou-li se hodní lidé, kteří se rozhodnou vytvořit vysloužilému vodícímu psu pěkný domov, mohou se obrátit na Dům sv. Cyrila a Metoděje Charity Opava ve Vlastovičkách.

Básně nevidomého Petra Škubala v podání herců nadchly publikum

Poezie. Je výsadou mládí, nebo možná ztraceného mládí? Výsadou zkrachovalého srdce? Výsadou nekončící bolesti duše? Básník si bezesporu musí prožít svá muka, aby mohl psát. Všeobecně totiž platí, že šťastní lidé mají úplně jiné starosti.

Ani Petr Škubal, nevidomý básník, žijící v charitním Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách, nevybočuje z řady poetů, jimž život naložil na záda pořádný balvan, aby jej vláčeli svým pozemským bytím. Ztráta zraku, pocit bezmoci, deprese, strach o nemocnou ženu... Není to málo na jeden život. Ale jsou i okamžiky, které naruší uzavřené kruhy a svět je pak docela fajn. Po dvaceti letech, kdy Petr Škubal psal jen tak pro sebe, mu opavská firma Retis

Group, dlouhodobě spolupracující s Charitou Opava, vydala sponzorský útlu sbírku básní, kterou nazval „Hvězdy nad městem“. Nádhelnými ilustracemi ji doplnila mistrová Chráněné dílny ve Vlastovičkách Zuzana Machová. Klub svatě Anežky u této příležitosti uspořádal poetické odpoledne. Petrovy verše recitovali v pastoračním středisku Minoritského kláštera opavští herci Sabina Muchová a Daniel Volný, kterého již v květnu uvidíme také

v novém českém filmu Western story, kde hraje roli zamilovaného kovboje Kuby. Bezprostřední projev obou mladých recitátorů nasadil Petrově tvorbě onu pomyslnou korunu. „Bylo zvláštní slyšet své básně, až jsem si chvílemi říkal – to jsem opravdu napsal já? Vážně, moc děkuji,“ vyjádřil své pocity dojatý básník. „Paní Muchová a pan Volný musí být báječní lidé. Postavili se k tomu naprosto profesionálně, jako by recitovali Seiferta nebo Kainara. A přitom básně napsal náš Pěta. To mně osobně silně zasáhlo, bylo to opravdu krásné...“, dodala pracovnice Domu sv. Cyrila a Metoděje Lucie Lenková, která poetické odpoledne spolumoderovala. Oba herci se na závěr svěřili, že také pro ně to byla příjemná a zajímavá záležitost. Dodejme, že o úspěch akce se zasloužila ještě jedna obyvatelka Domu sv. Cyrila a Metoděje, nevidomá a téměř neslyšící Maruška Hamburgová, která hrou na kybord vyplnila krátké pauzy mezi básněmi.

Verše se líbily a mnohým se poštěstilo, že si jeho sbírku mohli odnést na památku. Autor své dílko dokonce podepisoval. „Na tenhle den asi nikdy nezapomenu,“ nechal se ještě slyšet šťastný Petr.

Katka bude srdcem Diecézní charity Brno

Počátkem dubna se s opavskou Charitou rozloučila vedoucí projektového týmu strategie Katarína Durkáčová. Mnohé to moc nepřekvapilo. Katka, která je členkou sekulárního institutu „Servilla Sofferenzia“ neboli Služebníků utrpení, se již delší dobu netajila tím, že chce být blíže svému společenství.

Katka Durkáčová pracovala v opavské Charitě téměř deset let. Začínala jako dobrovolnice, byla sociální asistentkou u mentálně a duševně postižených, účastnila se projektů „Učící se Charita“ a „Prapoza“, poté jako vedoucí převzala Středisko vzájemné pomoci a jednu dobu velela všem třem střediskům Sekce sociální pomoci jako vedoucí a zároveň manažerka této sekce. Odejít ke své duchovní rodině do Brna chtěla již loni. Slíbená práce v hospicu v Rajhradě tehdy ale nevyšla. I přesto Katarína předala své funkce

Radce Matyáškové a Veronice Prchalové. Stala se pak vedoucí projektového týmu strategie a dál vypomáhala, kde bylo třeba. Nedávno Katka absolvovala v Diecézní charitě Brno výběrové řízení na pozici asistentky sekretariátu, vyhrála je a 6. dubna nastoupila na nové pracoviště. Co dělá a jak se jí daří? „Mám se fajn,“ říká vždy dobře naladěná Katarína. „Mým hlavním úkolem je registrace sociálních služeb za celou diecézní Charitu, administrativní práce podle požadavků oblastních Charit, administrativní zastřešení

Tříkrálové sbírky, vedení archivu a spisovny, organizují rozvrh ředitelů a mám spoustu dalších úkolů podle aktuálních potřeb a pokynů pana ředitele,“ vypočítává Katka své nové povinnosti. V Brně se jí líbí, ale přiznává, že se jí po lidech z opavské Charity taky zasteskne.

„Kolegyně z PR oddělení mi při nástupu řekla, že mým hlavním posláním je být srdcem a takovým spojovacím mostem mezi brněnskou diecézní charitou a oblastními Charitami, které pod ni patří,“ pokračuje Katka, která v době našeho rozhovoru měla za sebou úvodní a pořádně hektický týden. Hned první den se zúčastnila konference „Jsem Caritas“ a druhý strávila na celodenní poradě ředitelů, kde bude od příště působit coby zapisovatelka.

Všem, s nimiž se nerozloučila osobně, vzkazuje: „Omlouvám se, jestli jsem někdy někomu ublížila. Mám vás všechny ráda, nikdy na Charitu Opava nezapomenu a jistě se někdy ukážu. V modlitbě na vás budu stále myslet a když budete cokoli potřebovat, ozvěte se na e-mail: katarina.durkacova@gmail.com.“

Stane se

• Janovo evangelium

Klub svatě Anežky pořádá v úterý 17. května v 16 hodin přednášku na téma Janovo evangelium. Přednáší otec Marek Kozák. Akce se uskuteční v pastoračním středisku Minoritského kláštera na Masarykově ulici (vchod z fary kostela Sv. Ducha). Srdečně zveme členy klubu i opavskou veřejnost.

• Hledáme lektorky

Mateřské centrum Charity Opava - Neškola hledá dvě lektorky anglického jazyka, které by chtěly vyučovat v kurzech pro mírně pokročilé až pokročilé. Kurzy probíhají v Opavě, vždy v pondělí a ve středu dopoledne, nástup v září. Jedná se o práci na dohodu, která je vhodná pro maminky na mateřské dovolené. O děti se během výuky postarají v Neškole. Bližší informace u vedoucí Neškoly Svatavy Bláhové, telefon: 733 676 707.

• Půjdu do cukrárny

Klienti Denního stacionáře pro seniory už se těší na Den matek. Oslaví jej společně v opavské cukrárně U pekaře, kde už jednou byli a moc se jim tam líbilo. Kromě toho půjdou i do divadla na nějaké pěkné představení.

• Bude olympiáda

Ve středu 18. května se na hřišti ZŠ Englišova uskuteční již 9. ročník Olympijských her tělesně postižených sportovců. Zúčastní se ho také klienti Rádosti a Mravenčku, kteří v historii her ještě ani jednou nechyběli. V případě nepříznivého počasí se hry uskuteční ve víceúčelové hale v Městských sadech.

Napsali o nás

• Pletou obvazy

Do pletení ob vazů malomocným bylo původně zapojeno přibližně patnáct dobrovolnic z Klubu svatě Anežky, který je dobrovolným sdružením Charity Opava. Když se o tuto bohubilou činnost začali zajímat místní novináři, vzrostl počet pletárek na třiatřicet. Mnoho opavských žen tak našlo nový impuls do života. Jen loni upletly 1 354 ob vazů pro lidi nemocné leprou.

Katolický týdeník
26. dubna 2011

„I sebemenší pokrok je velkým povzbuzením,“ říká na téma vzdělávání handicapovaných lidí pedagožka Vanda Janečková

Každý čtvrtek přichází do opavské Charity. V sociálně terapeutické dílně Radost pomáhá klientům, aby nezapomněli to, co se již kdysi naučili – čtení, psaní, počty. Vanda Janečková je bývalou ředitelkou Základní školy na náměstí Slezského odboje, kterou většina uživatelů Radosti absolvovala. Svou paní Vandu všichni milují a na její hodiny se poctivě připravují. Mnoho však nechybělo a Vanda Janečková, která jako speciální pedagožka zasvětila život dětem s poruchami učení a s mentálním postižením, se učitelkou vůbec nemusela stát...

* Čím jste chtěla být?

Po maturitě jsem toužila být novinářkou, ale na žurnalistiku tehdy přijímali ročně tak pět lidí. Nějakou dobu jsem tedy působila v jedné ostravských novinách, ale musím říci, že mě otrávil to, že se málem každý článek konzultoval po stranické linii. O tom, že budu někdy učit, jsem neměla ani představu. Shodou náhod jsem pak v roce 1965 začala pracovat jako sociální pracovníce v tehdejší Zvláštní škole internátní ve Velkých Heralticích. Práce s dětmi mě oslovila natolik, že jsem při zaměstnání začala studovat na Univerzitě Palackého v Olomouci obor speciální pedagogika a přírodopis. V roce 1971 jsem začala učit a v roce 1976 jsem se stala učitelkou ve Zvláštní škole v Dvořákových sadech v Opavě, a to až do roku 1990. V lednu toho roku bylo rozhodnuto o zřízení druhé zvláštní školy v opravené školní budově na náměstí Slezského odboje. V té revoluční době se ředitelé volili a já se takto stala ředitelkou školy. Teprve později jsem musela projít i konkurzem. Ve funkci jsem zůstala až do roku 2003, kdy jsem odešla do důchodu.

* Již osmnáct let jste předsedkyní Společnosti pro podporu lidí s mentálním postižením, můžete nám tuto společnost trochu přiblížit?

V roce 1994 jsme při naší škole zřídili speciálně pedagogické centrum, které poskytuje poradenské služby dětem s mentálním postižením, jejich rodičům i pedagogům. V tomtéž roce začala pracovat okresní organizace Společnosti pro podporu lidí s mentálním postižením, jejíž vznik jsem iniciovala. Společnost sdružuje rodiče, příbuzné, ale i odborníky a další veřejnost, která má zájem s těmito lidmi pracovat. Chtěla jsem hlavně podpořit rodiny v tom, aby jejich postižené děti měly šanci smysluplně využívat volný čas a získávat nové znalosti.

* Jak jste začala spolupracovat s Charitou Opava?

V rámci Společnosti pro podporu lidí s mentálním postižením jsme na naší škole otevřeli i večerní školu pro absolventy pomocné školy a také pro ty, kteří v minulosti do školy vůbec nechodili. Postupem doby přešla většina žáků do sociálně terapeutické dílny Radost a proto byla navázána spolupráce s Charitou. Domluvili jsme se, že večerní škola bude nadále probíhat v Radosti, tím pádem ji navštěvují všichni klienti a funguje to již čtyři roky.

* Jak probíhá výuka a jak ji klienti přijímají?

Klienti jsou rozděleni do dvou skupin, přibližně po osmi a během hodiny probíráme čtení, psaní, počty. Každý má jiné vědomosti a schopnosti, takže úkoly dostávají individuálně a navazujeme na to, co zvládli během školy. Jde o to, aby si znalosti upevnili a uměli je i využít. Někteří do školy nechodili, ti začínali úplně od začátku. V počtech se záměrujeme hlavně na praktický život, například na zacházení s penězi. Ale i výuka čtení je důležitá, aby si uměli něco přečíst. Podle jejich ohlasů se na hodiny těší, pořád mi říkají, jak mě mají rádi, píšou i domácí úkoly.

* Nakolik jsou vaši žáci schopni pochopit čtený text?

Je to individuální, pro většinu z nich je srozumitelná jednodušší dětská literatura, někteří ale čtou i časopisy. Samozřejmě je důležité klást důraz právě na to porozumění, je to nutné i pro jejich sebevědomí. Čtení samo o sobě, aniž

by žáci věděli, co čtou, by nemělo smysl.

* Díky vám Charita Opava participuje na projektu Rozvoj kompetencí učitelů speciálních škol a jejich žáků. Oč jde?

Projekt probíhá na mém bývalém pracovišti. Každý takový projekt musí mít partnery, v tomto případě se jím stala Společnost pro podporu lidí s mentálním postižením. Protože většina členů je klientelou Radosti, dostal se projekt do Charity Opava. Uživatelé tak díky projektu absolvovali arteterapii a kurz bubnování. Tato činnost má dobrý vliv na vybití přebytečné energie a zároveň zvyšuje lepší soustředění na výuku. Radost také dostala zadarmo bubínky. V současnosti probíhá v rámci projektu canisterapie a aquaterapie. Protože pracuji jako manažerka partnera projektu, tak se většiny akcí účastním osobně.

Teď například jezdím s klienty pravidelně plavat do kravařského aquaparku.

* Klienty Radosti znáte z doby jejich školní docházky, je to

však asi jen část mentálně postižených, které jste kdy učila. Víte, co je s ostatními?

Za dobu mého působení absolvovalo školu mnoho žáků. Ti s lehčím postižením se mohou vyučit v různých oborech, ovšem situace na trhu práce je pro ně nepříznivá a málokdo práci má. Někteří z nich jsou také klienty Radosti. Ještě horší je situace pro mladé lidi se středním a těžkým mentálním postižením. Tito absolventi zůstávají doma, ačkoli rodiče mají možnost umístit je do Radosti, případně do dalších zařízení, např. do denního

pobytu při ÚSP Marianum. A je to škoda.

* Máte představu, zda mentálně postižených přibývá, nebo naopak ubývá?

Podle mé zkušenosti a také z čísel, mapujících počet vzdělávacích žáků v opavském okrese, je děti s těžším postižením i děti s kombinovanými vadami více, než například před dvaceti lety. Je to ovšem způsobeno tím, že dříve byly tyto děti osvobozeny od školní docházky a nikdo se o ně dále nestaral. Nyní jsou vzdělávány podle programu základní školy speciální, programu rehabilitačních tříd a nejtěžší případy jsou zařazeny do takzvaného jiného způsobu vzdělávání. Ne všechny děti se po základní škole mohou stát klienty sociálně terapeutické dílny Radost, některé by potřebovaly péči, jakou Charita poskytuje ve stacionáři Mravenček. Ten, pokud vím, je ale plně obsazen a je určen pro klienty jen do určitého věku. Vzniká tak potřeba zřízení dalších míst.

* Mnoha rodičům jste v minulosti poradila, aby své děti přivedli do Radosti. V čem je pro ně přínosem?

Máte pravdu, vždy jsem rodičům radila, aby své děti nenechávali jen v rodině. Pokud se dosud setkávám s rodiči, snažím se jim vysvětlovat, že styk s vrstevníky, určitá, byť jednoduchá pracovní činnost, společenské vyžití a další aktivity odstraňují jednotvárnost, působí na sebevědomí jejich dětí a přináší radost z konané „práce“, jak činnost v Charitě nazývají.

* V květnu se v Radosti uskuteční Den otevřených dveří. Komu byste doporučila, aby se přišel podívat?

Především by měli přijít rodiče s dětmi, které končí školní docházku v opavských speciálních školách a také rodiče, jejichž děti vyšly školu již dříve a oni dosud váhají. Osobně bych ale doporučila návštěvu Radosti každému, kdo má doma mentálně postižené dítě, byť ještě není ve věku, kdy by tuto sociálně terapeutickou dílnu mohlo navštěvovat. V každém případě budou tyto rodiny jednou stát před otázkou „Co dál?“ a je dobré vědět, jaké možnosti potom jejich děti budou mít.

* Děkujeme za rozhovor.

Občanská poradna našla cestu k lidem

Když loni v září začala v týdeníku Region Opavsko vycházet pravidelná rubrika „Občanské judo“, reagující na skutečné problémy Opavanů, nikdo nečekal, že zaujme až tolik čtenářů. Pracovnice charitní Občanské poradny, které tuto rubriku píší, však záhy poznaly, že se trefily do potřeb řady lidí.

„Tolik pošty jsme nikdy nedostávali,“ říká Lucie Vehovská, která je jednou z autorek článků. Lidé nejenže píší dopisy a maily, stále více se jich osmělí a přicházejí se svým trápením do poradny osobně. Všechny články v rubrice vycházejí ze skutečných případů. Ob-

čanská poradna poskytuje službu sociálního odborného poradenství v 18 oblastech práva. Obrátit se na ni se svým problémem může tedy téměř každý. Služby, které poskytuje, jsou kvalitní, bezplatné a anonymní. Rozhodnutí nebát se a začít vydávat rubriku ukazují, že

poradna si je vědoma toho, že kvalitní služby skutečně poskytuje.

A jak se tento nápad zrodil? „Hledali jsme způsob, jak dostat služby, které občanská poradna poskytuje, do většího povědomí lidí, aby neměli pocit, že jsou tady na své problémy sami. Že je tady poradna, kam se mohou přijít poradit, zeptat se, co dál. Myslím, že místní noviny jsou pro to ideální informační médium. A jelikož již dlouhodobě spolupracujeme s týdeníkem Region

Opavsko, rozhodli jsme se je oslovit a vyšlo to,“ říká Ivo Mludek, mediální poradce Charity Opava.

Psát takovou rubriku však není žádný med. Každý týden si ji přečtou tisíce lidí a vysvětlit často složitý právní problém tak, aby to bylo jasné snad všem, není jednoduché. „Právní žargon je pro mnoho lidí nesrozumitelný, a tak se snažíme psát rubriku co nejlépe tak, aby to pro čtenáře bylo zajímavé a aby přitom chápali to, co se jim snažíme vysvětlit,“ vysvětluje pracovnice občanské poradny Radana Plevová a dodává, že tvůrčí nadšení autorský tým dosud neopustilo.

„Na rubriku máme velmi kladné ohlasy. Jsme rádi, že jsme se rozhodli s Občanskou poradnou spolupracovat a Občanské judo vydávat,“ potvrzuje Roman Konečný, šéfredaktor Region Opavsko. Rubrika tak bude pokračovat i v letošním roce. Všechny články, které dosud vyšly, jsou také na stránkách www.obcanskaporadnaopava.cz, a to pod záložkou Občanské judo.

Postní almužna v Hněvošicích

Hněvošická farnost letos uspořádala postní almužnu úplně jinak, než je zvykem. Tamní farář, otec Bartolomiej Blaszka, přišel s nápadem, že farníci za peníze, které ušetřili, když sami sobě během postní doby něco odepřeli, koupí potraviny a ty darují Charitě Opava.

„Tuto nabídku jsem přijal s vděkem pro středisko Chráněného a podporovaného bydlení, jehož klienti trpí psychickými nemocemi a patří mezi lidi s nejnižšími příjmy. Ze surovin budou vařit v rámci aktivit střediska,“ řekl ředitel Charity Opava Jan Hanuš. „Myslím, že to byl skvělý nápad a lidi to vzali s nadšením. Když jsme vycházeli z kostela, brali jsme si lístečky. Na každém byl napsán nějaký druh potravin, například – kilo cukru, kilo rýže, olej, těstoviny, masová konzerva a tak podobně. Otec Bartolomiej nás upozornil, abychom se dávali i na záruční lhůty, aby byly co nejdéší. Já jsem vzala za naši rodinu dvanáct lístečků,“ sdělila nám hněvošická občanka, která si přála zůstat v anonymitě. Tato paní rovněž uvedla, že zvolená forma postní almužny byla mnohem osobnější, než pouhé odevzdání peněz. „Už ten akt, že jdete a koupíte něco, o čem víte, že pomůže jinému člověku v nouzi, to vás vede k tomu, že se tím více zaobíráte. Také z toho pak máte větší radost.“

Hněvošičtí nakoupili potraviny, které zaplnily třináct krabic. Byla v nich mouka, rajské protlaky, konzervovaná zelenina a ovoce, hotová jídla v konzervách, ryby, oleje, kečupy, rýže, cukr, těstoviny všeho druhu, bujóny, kakao, polévky, ovesné vločky, luš-

těny a různé další potraviny. Vedoucí střediska Chráněného a podporovaného bydlení Dagmar Sližová s díky uvedla, že nejdobnější klienti, žijící v chráněném bydlení, dostali část almužny domů, především polévky v sáčcích a hotová jídla. Z dalších surovin se již kuchtí v rámci vaření, které je jednou z nejoblíbenějších aktivit střediska. „Výrazně to zlevní cenu jídla a zároveň zvýší jeho kvalitu. Moc proto za naše klienty otci Blaszkovi a všem hněvošickým farníkům ze srdce děkujeme!“

Sestry měly duchovní obnovu

K postnímu rozjímání se před Velikonocemi sešly zdravotní sestry mobilního hospicu Pokojný přístav a Charitní ošetrovatelské služby. Pozvaly mezi sebe také další dva členy hospicového týmu, onkologa MUDr. Petra Štěpánka a faráře otce Josefa Motyku.

Kněž je přišel především povzbudit na duchu. Při tak náročné práci je neformální podpora občas potřebná. Sestry jsou denně ve styku s těžce nemocnými a umírajícími, a to je velmi vyčerpávající především pro psychiku.

Nedávno jsme měli možnost hovořit s paní Janou. Nemoc jejího manžela loni prakticky vyřadila z normálního života. Půl roku proležel v nemocnici a v léčebně pro dlouhodobě nemocné.

Když se vrátil domů, musela paní Jana najít řešení, jak skloubit svou práci s péčí o manžela. „Nemohu přestat pracovat a zároveň jsem mu chtěla umožnit, aby byl doma,“ říká a dodává, že trn z paty jí vytrhly sestřičky a pečovatelky z opavské Charity, které k němu několikrát

denně dojíždějí. „Moc si jich vážím. Jak je jejich práce těžká si uvědomuji hlavně o víkendech, kdy se o manžela starám sama,“ dodala paní Jana s tím, že bez jejich pomoci už si to nedokáže představit. Otec Josef v týmu mobilního hospicu již nějaký čas působí a má za to, že malá duchovní obnova sestrám jen prospěje. Za téma si zvolil svátost pomazání nemocných, kterou pacientům Pokojného přístavu na jejich žádost uděluje. Přiblížil sestřičkám historii tohoto aktu a vysvětlil, jak je to v jiných církvích.

„Bylo to příjemné setkání, když otec Jožka promluví, člověk se hned cítí tak nějak líp – i když mu předtím nic nebylo,“ usmívá se vedoucí hospicu Libuše Smějová.

••• Inzerce Charity

Poděkování

Děkujeme pracovníkům keramické dílny, kteří jsou nejpilnějším sběrači uzávěrů PET lahví a pomáhají tak zdravotně postiženým z Charity Hrabyně, která se zabývá tříděním a z Charity sv. Alexandra, kde víčka recyklují.

Redakce

Ráda bych touto cestou poděkovala paní HALŠKOVÉ z Chvalíkovice, která nám věnovala úplně nové toaletní křeslo.

Petra THIEMLOVÁ

Zaznamenali jsme

• Sběrka šatstva

Dubnová sbírka šatstva, kterou pořádalo středisko krizové pomoci Naděje pro Diakonii Broumov, měla slabší účast než loni. Mnozí provětrali své šatníky již v březnu, kdy stejnou sbírku uspořádal opavský Azylový dům. Ale i tak přišlo hodně lidí a šatstvem se podařilo naplnit dva a půl vagonu. Přichází také štědrě přispívali na dopravu. Vybralo se 25.258 korun a to, co zůstane po zaplacení odvozu, poslouží potřebným klientům Naděje jako přímá pomoc. Při nakládce pomáhali opavští vězni, zaměstnanci Chráněné technické dílny a dva klienti Naděje. Nechyběla ani stálce sbírky paní Marie Víchová. „Všichni pomocníci byli skvělí, patří jim velký dík,“ uvedla vedoucí Naděje Veronika Prchalová.

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny v květnu

Už je to pěkná řádka let, co přišli jste na tento svět. My vám teď přejeme krásné narozeniny, ať není smutný ani jediný, ať májové slunce svými paprsky vás hladí, ať cítíte se stále mladí. V květnu slaví narozeniny tito zaměstnanci **Věra BINDÍKOVÁ, Richard DOŠLA, Iveta DUNKOVÁ, Václav FIŠER, Jana FUSSKOVÁ, Marie GRIMOVÁ, Lenka KAVANOVÁ, Jarmila KMÍNKOVÁ, Zdeněk KRÁL, Blanka KURINCOVÁ, Marie LAIFERTO VÁ, Marie MROVCOVÁ, Rudolf ONDRÁŠEK, Helena SMĚJOVÁ, Daniel SOŠKA, Marie GILÍKOVÁ** a Stanislav ŽÍDEK.

Redakce

* Naší kolegyně **Romaně NAJVERTOVÉ** moc gratulujeme k narození syna **Matýska**, který se narodil 11.3. 2011. Malému přejeme hodně štěstí a zdraví a ať rodičům dělá jen samou radost.

Radka, Radana, Veronika, Lucka

* Své narozeniny oslaví a na zasloužený odpočinek v květnu odchází paní **Helenka SMĚJOVÁ**, která dokázala charitní recepci rozzářit i v posmourném dni. Přejeme ať novou etapu svého života prožívá radostně a hlavně ve zdraví.

Redakce

* V květnu oslaví narozeniny bývalá ředitelka Charity Opava paní **Anna EKSLEROVÁ**. Přejeme všechno nejlepší, hodně zdraví, štěstí a Boží požehnání.

Zaměstnanci Charity Opava

* K potomkům blahopřejeme také rodičům **Natálky LICHÉ**, která se narodila 8. dubna a **Čeňka ZÁVORKY**, který přišel na svět 27. dubna. Dětičkám přejeme zdraví, štěstí a ať je dospělí nezlobí!

Redakce

* Hodně štěstí, žádné vrásky, další roky plné lásky a s úsměvem na tváři, ať se všechno podaří. **Jarmile KMÍNKOVÉ, Věře BINDÍKOVÉ, Miroslavě WOLFOVÉ** a **Richardu DOŠLOVI** blahopřejeme k narozeninám.

Zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

••• Info servis

Informujeme

• Turnaj v Mraveněčku

V Mraveněčku se koncem dubna uskutečnil dvoudenní turnaj v Člověče nezlob se. Každý den nastoupilo ke hře šest klientů, kterým asistovaly pracovnice stacionáře. Vzhledem k postižení hráčů jim pracovnice stacionáře pomáhaly především s pohybem figurek. První klání vyhrál Marek Lokoč, druhý byl Lukáš Haim a třetí Karel Král. Marek i Lukáš svá místa obhájili i druhý den a třetí místo vybojoval Míša Toběrný. Vítězní hráči byli odměněni diplomy a čokoládovými medailkami. Pracovnice Mraveněčku Hana Staňková navíc upekla dva dorty ve tvaru hrací desky i s barevnými marcipánovými figurkami. Na těch si pak pochutnali všichni. Klientům se turnaj líbil a největší radost měl absolutní vítěz Marek Lokoč.

• Tržní akce dílen

V květnu se Chráněné dílny sv. Josefa zúčastní tří prodejních akcí. První je 14. května Opavská pouť Rádía Čas na fotbalovém stadionu v Opavě, 17. května navštíví Lázně Klimkovice a 28. května Keramický den v Kostelci nad Černými Lesy. Také Chráněná dílna Vlaštovičky se chystá na tržní akci, a to 20. května na Májové dny ve Valašském Meziříčí.

Nepropásněte

• Mše za Charitu Opava

Mše svaté za Charitu Opava jsou slouženy pravidelně každý čtvrtek v 7 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Jaktáři. Zveme vás ke společné modlitbě za klienty i pracovníky a dobré dílo Charity Opava. Mše celebrazuje charitní spirituál otec Mieczyslaw Augustynowicz.

••• Listárna Domovníka

Dík za ohleduplnost!

Je to zdánlivá samozřejmost, ale každý by to asi neudělal. Nedávno jsem v Jaktáři čekala na trolejbus s paní Jarmilou Kmínkovou z keramické dílny. Když přijel, vystoupil z něj nevidomý muž a ptal se okolostojících, jak se dostane na poštu. Nikdo nevěděl. Paní Jaruška to zaslechla, šla za ním, kousek jej doprovodila, vysvětlila další cestu a nasedla do tro-

lejbusu. Mladý muž však ztratil orientaci, přešel silnici a vydal se na opačnou stranu ve směru kruhového objezdu, zřejmě aniž by tušil, že je opět ve vozovce. Mohlo se stát neštěstí. Všichni v trolejbusu bez dechu přihlíželi. Zbývaly dvě minuty do odjezdu, většina z nás by si řekla, že to nějak dopadne, že jej přece nic nepřejede. Ale paní Jarmila vystoupila a běžela za ním. Neuvážovala nad tím, že už má zapláceno, že nejspíš pojedou domů

až dalším spojem a zaplatí znovu. Nevidomého opět přivedla na ni ve dveřích vozu. A světe div se, řidič trolejbusu událost zaregistroval a aby dal paní Jarmile najevo, že jí neujede, čekal na ni ve dveřích vozu. Podle jízdenky je tím řidičem pan Zbyněk Rychtář a patří mu dík za ohleduplnost, stejně jako paní Jarmile Kmínkové.

Iva HAHNOVÁ

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

DOMOVNÍK

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. a fax: 553 612 780, 553 612 788, e-mail: mlovci@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Květen 2011.